Lietas Nr. 11390110611
Lietas arhīva Nr. K37-0070-14/3

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

2014.gada 27.janvārī

Tukuma rajona tiesa,

tiesnese K.Vanaga

ar sekretāri S.Stalbergu,

piedaloties prokuroram A.Bušai,

zvērinātai advokātei I.Skaistkalnei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.

Tiesa

**noskaidroja**

/pers. A/ tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis šā likuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums), pie šādiem apstākļiem:

2011.gada 4.jūnijā ap pulksten 7.00, /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, piegāja pie /pers. B/, kurš atradās kafejnīcā /Nosaukums A/, Engures novada, Engures pagasta, Bērziema, /Nosaukums B/, un aiz dusmām par savstarpējām nesaskaņām, atpūtas vakara laikā, ar nodomu nodarīt miesas bojājumus cietušajam, tīši ne mazāk kā divas reizes iesita /pers. B/ ar dūri pa seju, kā rezultātā cietušais nokrita zemē. Tad apsūdzētais uz zemes guļošajam /pers. B/ tīši ar kāju ne mazāk kā 5 reizes iespēra pa galvu un ķermeni, kā rezultātā nodarīja cietušajam vidēji smagus miesas bojājumus, kas rada ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas:

- sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu ap abām acīm, labā acs ābola sasitums ar asinsizplūdumu konjunktīvā;

- galvas sasitums ar galvas smadzeņu sasitumu, asinsizplūdumu zem cietā smadzeņu apvalka virs kreisās pieres un labās pakaušu daivas;

- ķermeņa sasitums ar ādas nobrāzumiem uz tā;

- ekstremitāšu sasitums ar ādas nobrāzumiem uz abiem apakšstilbiem – ceļu locītavām.

**Ar savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.**

Cietušais/pers. B/ lietā pieteicis morālā kaitējuma kompensāciju (Ls15000) 21343,08 *euro* apmērā. Tiesas sēdē cietušais uzturēja morālā kaitējuma kompensāciju.

Prokurors pieteica lūgumu no apsūdzētā par labu valstij piedzīt Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto kompensāciju (Ls300) 426.86 *euro*.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas atzina pilnībā un nožēloja izdarīto. Apstiprināja, ka apsūdzībā noradītie noziedzīgā nodarījuma apstākļi atbilst patiesībai. Lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas sēdē daļā par viņa vainu, paskaidroja, ka saprot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtību un procesuālās sekas. Neatzina cietušā pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas (Ls15000) 21343,08 *euro* apmērā. Pilnībā atzina kompensāciju par labu valstij (Ls300) 426.86 *euro* apmērā.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu, apstiprina, ka apsūdzībā norādītie noziedzīgā nodarījuma apstākļi atbilst patiesībai, piekrīt viņam celtās apsūdzības kvalifikācijai, kā arī apsūdzētā aizstāve piekrīt pierādījuma pārbaudes neizdarīšanai un atzīst apsūdzības kvalifikāciju par pamatotu, ņemot vērā prokurora viedokli, ka pierādījumu pārbaudi tiesā nav nepieciešams izdarīt,

atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmajai daļai tiesa neizdara pierādījumu pārbaudi attiecībā par apsūdzētā vainu viņam celtajā apsūdzībā. Tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta un viņa darbības pēc minētā panta ir kvalificētas pareizi. Tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu un viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju. Ņemot vērā minēto pierādījumu analīze un uzskaitīšana tiesas spriedumā nav nepieciešama.

Ņemot vērā, ka pastāv strīds par morālā aizskāruma kompensācijas apmēru, tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta otrajai daļai izdara pierādījumu pārbaudi tikai jautājumā par kompensācijas apmēru.

Ar cietušā /pers. B/ sniegtajām liecībām tiesas sēdē pierādīts, ka 2011.gada 4.jūnijā ap pulksten 5.00 cietušais atradās Engures novadā, Bērzciemā, kafejnīcā /Nosaukums A/, kur apsūdzētā rīcības rezultātā guva smagus miesas bojājumus. Precīzi neatceras, kad nācis pie samaņas, sīkāk atceras no tā brīža, kad pakaļ viņam atbrukusi ātrā palīdzība un aizvedusi uz Tukuma slimnīcu. Tukuma slimnīcā ārstējies piecas dienas, pēc tam no slimnīcas izrakstījies, jo licies, ka slimnīcā viņu neārstē. Aptuveni pēc divām dienām viņu aizveda uz Rīgu, Stradiņu slimnīcu, kur neiroloģijas nodaļā cietušais ārstējās divas nedēļas. Pēc izrakstīšanās no Stradiņu slimnīcas ārstējies mājās, konsultējies ar ģimenes ārstu /pers. D/ un citiem speciālistiem. Pēc šī notikuma vēl jo projām ārstējas, bijis Kuldīgā uz komisiju pie ārstiem, kur viņam noteikta otrās grupas invaliditāte. Pēc šī notikuma ar vainīgajām personām nav kontaktējies. Saistībā ar gūto galvas traumu Stradiņu slimnīcā tika plānots veikt viņam galvas operāciju. Ārsti konstatējuši smadzeņu tūsku, hematomu. Paskaidrojuši, ka ar tādu asins izplūdumu, kas atrodas tuvu smadzeņu plēvei operācija ir bīstama cietušā dzīvībai. Šī iemesla dēļ operāciju neveica. Hematoma joprojām nav uzsūkusies, tādēļ ik gadu viņam tiek veiktas pārbaudes, kompjūtertomogrāfija un citas. Nepieciešami naudas līdzekļi, lai veiktu visas pārbaudes. Valsts sedz tikai daļu no nepieciešamajiem izmeklējumiem un zālēm. Joprojām cietušais nedrīkst veikt nekādu fizisku darbu, līdz ar to ir problēmas ar ģimenes uzturēšanu. Ģimenē aug trīs bērni. Pēc notikušā ilgstoši bija atmiņas traucējumi, sākotnēji nepazina tuviniekus. Regulāri izjūt galvas sāpes ir bezmiegs. Saistībā ar gūto traumu, bija pārdzīvojumi, jo divas dienas pēc notikušā, ģimenē piedzima bērns. Saistībā ar bērna dzimšanu cietušais nevarēja realizēt savus pienākumus, palīdzēt dzīvesbiedrei, atbalstīt viņu bērna dzimšanā un pēc tam kopšanā, jo pats atradās slimnīcā un bija kopjams.

Ar liecinieces /pers. E/ sniegtajām liecībām tiesas sēdē pierādīts, ka viņa ir /pers. B/ dzīvesbiedre, ģimenē aug trīs bērni. 2011.gada 4.jūnijā pulksten 8.30 pie viņas mājās ieradies /pers. F/ un paziņojis, ka viņas dzīvesbiedrs /pers. B/ ir piekauts. Kopā ar /pers. F/ un /pers. G/ devušies pakaļ /pers.B/ uz Bērzciemu, uz kafejnīcu, kur bija notikusi ballīte. Kad piebraukuši pie kafejnīcas, redzējusi, ka /pers.B/ guļ uz zemes bezsamaņā. Pieejot klāt redzējusi, ka viņam ir sasista seja, aizpampusi labā acs un sistas brūces galvā. Mēģinājusi viņu modināt, kas nav ilgu laiku izdevies. Sākotnēji domājusi, ka /pers. B/ nevar piecelt tādēļ, ka viņš ir stiprā alkohola reibumā. Mājas viņš visu dienu nogulējis, bet vakarā nav varējis piecelties, runājis ļoti nesakarīgi un teicis, ka ļoti sāp galva. Nākamajā dienā nolēmusi izsaukt ātro palīdzību, kura /pers.B/ nogādājusi Tukuma slimnīcā. Dažas dienas pēc notikušā lieciniecei piedzima bērns. Bija plānotas ģimenes dzemdības, kurā cietušais nevarēja piedalīties, jo pats atradās slimnīcā. No Tukuma slimnīcas cietušais aizgāja pats. Lieciniece uzskata, ka Tukuma slimnīcā cietušajam netika sniegta pietiekoša medicīniskā aprūpe. Kad atgriezusies pati mājās pēc dzemdībām, cietušais atradās mājās, runāja un rīkojās nesakarīgi. Nepazina viņu un bērnus. Kad ieradās sociālais dienests lai reģistrētu bērna dzimšanu, tika nolemts cietušo vest uz Rīgas slimnīcu, kur cietušais bija 2 nedēļas. Cietušajam bija nepieciešams veikt galvas operāciju, tomēr ārsti konstatējot hematomu ieteica to nedarīt, jo tas apdraudētu cietušā dzīvību. Pēc notikušā apmēram pus gadu lieciniece kopa cietušo, viņu bija nepieciešams pieskatīt, kontrolēt zāļu lietošanu. Joprojām cietušajam ir veselības problēmas, cietušais ir pilnībā zaudējis ožu. Saistībā ar galvas traumu ik gadu nepieciešams veikt pārbaudes.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Lai konstatētu, vai cietušajai personai ir tiesības saņemt materiālu kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, nepieciešams konstatēt cēloņsakarību starp noziedzīgajām darbībām un to smagumu, proti, vai ir nodarīts tāds kaitējums, par kuru pienākas materiāla atlīdzība.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā nepastāv strīds par to, vai apsūdzētais /pers. A/ ir vainīgs noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija par cietušajam radīto kaitējumu ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajai daļai tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā:

1) radīto mantisko zaudējumu apmēru;

2) noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu;

3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu;

4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu;

5) psihiskas traumas.

Lemjot jautājumu par radītā kaitējuma atlīdzināšanu, ir piemērojams Civillikuma 1635.pants, kas noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība

izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir vērsts pret cietušā veselību, un konkrētajā gadījumā ar tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka pret cietušo noziedzīgā nodarījuma laikā, pielietotās fiziskās vardarbības rezultātā tika nodarīti miesas bojājumi. Miesas bojājumu rezultātā, cietušais ticis ievietots slimnīcā, kur ārstējies vairāk kā divas nedēļas. Pēc izrakstīšanās no slimnīcas ārstēšanās turpinājusies un turpinās vēl jo projām, viņam ir piešķirta otrās invaliditātes grupa. Minētais rada pamatu atzīt, ka cietušais ir pārcietis gan morālas, gan fiziskas ciešanas saistībā ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Novērtējot cietušajam /pers.B/nodarīto morālo un fizisko ciešanu pakāpi, tiesa konstatē, ka tā ir pietiekami augsta, un pamatojoties uz to, atzīst, ka cietušajam ir tiesības uz materiālo atlīdzinājumu, kompensējot morālo aizskārumu un fiziskās ciešanas, kas radies noziedzīgā nodarījuma rezultātā. Kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam ir jāmaksā cietušajam, lai saņemtu gandarījumu.

Izlemjot jautājumu par morālā aizskāruma kompensācijām, tiesu praksē tiek ņemts vērā 2010/2011.gadu Augstākās tiesas apkopojumu „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā". Minētajā tiesu prakses apkopojumā ieteikts tiesai saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 126.panta noteikt morālā kaitējuma atlīdzību no Ls500 līdz Ls3000. Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka minētajam apkopojumam ir rekomendējošs raksturs. Tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt, ka apkopojumā ir analizēti tiesu nolēmumi, kas taisīti laika periodā no 2006.gada līdz 2009.gadam, kad valsts noteiktā minimālā darba alga bija ievērojami mazāk nekā lietas izskatīšanas brīdī. Turklāt tiesai nav šaubu, ka no 2006.gada līdz lietas iztiesāšanas brīdim, 2014.gadam, naudas vērtība ir mainījusies. Līdz ar to tiesa izvērtējot konkrētajā gadījumā cietušā morālo aizskārumu un fiziskās ciešanas atzīts par iespējamu noteikt lielāku kompensāciju nekā rekomendēts iepriekš minētajā apkopojumā. Tiesa uzskata, ka taisnīgs un cietušā morālajām un fiziskajām ciešanām atbilstoša kompensācija ir 5000 *euro*, kas piedzenama no apsūdzētā.

Prokurors pieteica lūgumu no apsūdzētā par labu valstij piedzīt Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto kompensāciju (Ls300) 426.86 *euro* apmērā no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā.

No Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības administrācijas 2011.gada 25.novembra lēmuma redzams, ka cietušajam /pers. B/ izmaksāta valsts kompensācija (Ls300) 426.86 *euro* apmērā.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar likumu „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 31.panta 2.punktu, kas nosaka, ka apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju, kā arī pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu, kas nosaka, ka tiesai spriedumā jālemj par valsts izmaksātās kompensācijas apmēru, no /pers. A/ par labu valstij piedzenama cietušajam izmaksātā valsts kompensācija (Ls300) 426.86 *euro*

Nosakot sodu /pers. A/ tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu, soda mērķis ir ne tikai sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta (likuma redakcija, kas spēkā no 2013.gada 1.aprīļa) nosacījumiem, Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētais, apsūdzētajam /pers. A/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums, atzīstams par mazāk smagu noziegumu, par kura izdarīšanu Krimināllikuma 126.panta pirmā daļa paredz piemērot sankciju sodot ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Par /pers.A/personību noskaidrots, ka viņš vairākkārt sodīts, pēdējo reizi 2012.gada 11.oktobrī Talsu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 314.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Minēto apliecina Izdruka „Personu identifikācijas risinājums", spriedums un prokurora priekšraksts par sodu (lietas 78.-80., 84.-86., 89.lapa).

Kā redzams no IeM Informācijas centra Sodu reģistra izdrukas, /pers. A/ ir vairakkārt administratīvi sodīts (lietas 81-82.lapa).

Mērsraga novada pašvaldības raksturojumā norādīts, ka /pers. A/ deklarētā dzīves vieta ir /adrese/. /pers. A/ regulāri atrodas pašvaldības policijas redzes lokā, regulāri iesaistās ar zādzībām, kautiņiem saistītos notikumos (lietas 76.lapa).

No SIA „/pers.S/ ārsta prakses" sniegtās atbildes uz pieprasījumu, redzams, ka /pers. A/ 1998.gada 7.oktobrī vienreiz konsultēts pie psihiatra (lietas 77.lapa).

No Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālās struktūrvienības sniegtās informācijas par piespiedu darbu izpildi redzams, ka /pers. A/ piespiedu darbus strādājis /Nosaukums/, veicis labiekārtošanas darbus. Pārkāpumi piespiedu darbu laikā nav konstatēti (lietas 90.lapa).

No tiesas sēdē iesniegtā SIA „/Nosaukums A/" raksturojuma redzams, ka /pers. A/ strādājis par zivju sagatavotāju no 2009.gada 3.novembra līdz 2013.gada 31.jūlija. Savus darba pienākumus pildīja ļoti apzinīgi, darbu nekavēja. Ļoti labi iekļāvies darba kolektīvā un vienmēr atbalstījis dažādus kolektīvos pasākumus. Disciplinārie pārkāpumi darba vietā nav bijuši.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka apsūdzētais ir

savu vainu vaļsirdīgi atzinis un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprina tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts atrodoties alkohola ietekmē.

Nosakot soda veidu tiesa ņem vērā minētās par apsūdzētā /pers. A/ personību iegūtās raksturojošās ziņas, noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu.

Tiesa atzīst, ka, lai sasniegtu soda mērķi - sodītu /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panāktu, lai apsūdzētais turpmāk pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas sods, saskaņā ar Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas sankcijas nosacījumiem. Novērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa secina, ka viņš, sodu neizciešot reāli, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, viņam var noteikt likumā paredzēto brīvības atņemšanas sodu nosacīti, ar pārbaudes laiku, saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Krimināllikuma 126.panta pirmo daļu, 7.pantu, 35.pantu, 46.pantu, 47.pantu, 48.pantu, 55.pantu, ievērojot Kriminālprocesa likuma 499.,511.-515., 520., 527., 528. pantus,

tiesa

**nosprieda**

**/pers. A/, personas kods /personas kods/,** atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Atbilstoši Krimināllikuma 55.pantam, /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Pārbaudes laiks sākas ar tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienu.

Atbilstoši Krimināllikuma 55.pantam sestās daļas 3.punktam uzlikt par pienākumu /pers. A/ desmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienestā un piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Notiesātā pārraudzību uzdot veikt Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālai struktūrvienībai.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, morālā kaitējuma atlīdzību 5000 *euro* ( pieci tūkstoši *euro*).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju 426,86 *euro* (četri simti divdesmit seši *euro*, astoņdesmit seši centi), kas maksājama šādā valsts budžeta kontā: Saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta numurs: LV68TREL1060001239300, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods: TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts kompensācijas summas samaksa.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 10.februāra, tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem vai par morālā kaitējuma kompensāciju, apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese K.Vanaga